

ХВЪРЧАЩИЯТЪ КИЛИМЪ.

Приказка, илюстрирана отъ Д. Константинова.

Има една стара приказка за Хвърчащия Килимъ. Ти си чувала за нея, нали? Но ти не вѣрвашъ че въ приказкитѣ всичко е истина, и че Хвърчащиятъ Килимъ сжществува. А тая вечеръ азъ ще ти разкажа за него, и ти сама ще го видишъ. Той е вълшебенъ килимъ, изтъканъ отъ копринена паяжина, изпѣстренъ съ чудесни цвѣтя — алени божури, иглика, синчець и кремове. Хвърчащъ Килимъ, който Богъ е създалъ, за да закриля малкитѣ и слабитѣ, и който лети надъ свѣта, вредомъ дето пожелаешъ. Но трѣбва да се каже само една магьосна дума за да се яви той.

Слънцето залѣзе вече задъ далечнитѣ планини. Небето потъмнѣ. Въ дивия кестенъ запѣ славеятъ. Скоро ще извие сѣрпъ месечко, и азъ ще кажа магьосната дума. Но ти трѣбва здраво да хванешъ ржката ми, детко, за да не падна азъ презглава надолу, защото Хвърчащиятъ Килимъ носи само децата и тѣхнитѣ приятели. Той не е за голѣмитѣ.

Ето — едно-две-три! Ф-р-р — ние вече летимъ! Долу остана градинката, кжщата, градътъ — ние се носимъ срѣдъ бѣли облачета и ведно съ насъ летятъ малки глухарчета.

Тѣ сж се запжтили къмъ звездитѣ. Погледни надолу! Земята е потъмнѣла. Всичко притихва и се прибира. Тукъ-тамъ само блещукатъ свѣтулки и сочатъ пжтя на закъснѣлитѣ пчели. Но какъвъ е тоя пламъкъ тамъ въ черната планина отсреща? — А, това е триглавия огненъ змей, който е открадналъ царската дъщеря и я пази въ пещера. Той се бори съ юнака, който е отсѣкалъ вече дветѣ му глави и скоро ще освободи царкинята. По-нататкъ — по-нататкъ! Летимъ сега надъ широко поле, дето грѣе слънце. По прашния пжтъ нѣкой тича и дига облаци прахъ. Кой ли се е разбързалъ така? — Аха! Та това е Котаракътъ съ чизми, който препуска да приготви посрещането на царя. Вижъ какъ спира той при жътваритѣ и ги учи какво да отговарятъ на царя.

Но ние летимъ, летимъ по-високо и по-нататкъ.